

РЕШЕНИЕ

№ 273

гр. С.З., 21.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – С.З. в публично заседание на двадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Румяна Б. Пенева

при участието на секретаря Даниела М. Калчева
като разгледа докладваното от Румяна Б. Пенева Търговско дело № 20215500901514 по описа за 2021 година

Предявени са обективно съединени искове с правно основание чл. 432 във вр. с чл. 380 от КЗ във вр. с чл. 45 ЗЗД.

Ищецът А. Т. Т. твърди в исковата си молба, че на 15.08.2021 г. около 21:10 ч. в общ. О., с. С. на път III - 503, км 0+020 е настъпило ПТП между ППС марка „Ауди“, модел „А4“ с ДКН СТ 2861 РК, собственост на А. Д. Б., ЕГН *****, управлявано от Б. Д. Б., ЕГН ***** и велосипедиста А. Т. Т., ЕГН *****. Механизмът на ПТП е следният: при движение по път III - 503, км 0+020 с несъобразена скорост и извършване на маневра завои на ляво водачът на лек автомобил марка „Ауди“, модел „А4“ с ДКН СТ 2861 РК Б. Д. Б., ЕГН *****, не съобразява поведението си на пътя с конкретните пътни условия и с участниците в движението, навлиза в лентата за насрещно движение и блъска движещото се срещу него пътно превозно средство - велосипед „Carratt“, управляван от А. Т. Т., ЕГН *****. Вследствие на настъпилото ПТП А. Т. получава следните травматични увреждания: фрактура на десен глезен; травма на глава - контузия на главата и мозъчно сътресение, придружено със загуба на съзнание; множество разкъсно-контузни рани по тялото и крайниците.

Посочва се, че причина за настъпилото ПТП е виновното поведение на водача на ППС марка „Ауди“, модел „А4“ с ДКН СТ 2861 РК Б. Д. Б., ЕГН *****, който не следи пътната обстановка и при маневра завои наляво с несъобразена скорост, навлиза в лентата за насрещно движение и блъска движещото се срещу него ППС.

Сочи се, че за увреждащия лек автомобил е налице сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ със "З. АД, обективирана в застрахователна полица BG/23/121000405079 със срок на

валидност от 00:00ч. на 15.02.2021г. до 23:59ч. на 14.02.2022г., т.е. към момента на настъпване на ПТП на 15.08.2021г. за същия е имало валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност“. По силата на този договор застрахователят покрива отговорността на застрахованите лица за причинените от тях имуществени и неимуществени вреди на трети лица, свързани с притежаването и използването на МПС в размер на 10 420 000 лв. за всяко събитие за неимуществени и имуществени вреди вследствие на телесно увреждане или смърт, независимо от броя на пострадалите лица, която сума представлява максималния размер на обезщетението за неимуществени вреди по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите към момента на настъпване на ПТП.

В исковата молба се посочва, че в ОД на МВР С.З. по повод настъпилото ПТП е образувано ДП № 3М - 215/15.08.2021г. по описа на ОД на МВР С.З..

Твърди се, че е безспорно установено, че получените от А. Т. Т. телесни увреждания са в причинно-следствена връзка с настъпилото ПТП и виновното поведение на водача Б. Д. Б..

Сочи се, че след настъпване на пътнотранспортното произшествие и получените травми ищецът е прегледан в Спешен център - С.З.. Оплаквал се е от силни болки, ограничени и болезнени движения в областта на таза, както и от болки в областта на крайниците и главата. Направени са необходимите кръвни и образни изследвания и е установено наличие на фрактура на десен глезен, травма на главата и множество разкъсно-контузни рани по тялото и крайниците. Хоспитализиран е в Клиника по Неврохирургия към УМБАЛ „П.“ АД. Травмата на десния крайник е фиксирана чрез гипсова имобилизация след направена репозиция. А. Т. е претърпял и продължава да търпи множество силни болки и страдания в травматичната област, като дълго време се е налагало да се движи с помощни средства - патерици. Месеци след инцидента продължава да изпитва болка, дискомфорт и слабост в крайника. Пострадалият лесно се уморява и не може да задоволява дори най-елементарните си битови потребности сам.

Посочва се, че преживеният стрес е оказал влияние върху психическото и емоционално състояние на А. Т., като е отключил появата на психотравма. След инцидента той е силно притеснен, неспокоен, потиснат и напрегнат. Непрекъснато мисли за случилото се, което провокира появата на страхови изживявания. Пострадалият рязко е ограничил социалните си контакти, няма желание да извършва обичайните си дейности и да контактува с хора, което е изключително нетипично за човека, който е бил преди инцидента. Известен период от време е имал проблеми със съня. И към настоящия момент А. Т. се страхува от автомобили.

Твърди се, че в резултат на получените телесни увреждания пострадалият извършил и разходи за помощни средства, медикаменти и консумативи в общ размер на 58.60 лв. /петдесет и осем лева и шестдесет

стотинки/, от които: 34.32 лв. /тридесет и четири лева и тридесет и две стотинки/, заплатени за помощни средства - патерица по фактура №0100002029/20.08.2021г.; 24.28 лв. /двадесет и четири лева и двадесет и осем стотинки/, заплатени за медикаменти, санитарни материали и консумативи по фактура №2970004129/23.08.2021г.

Сочи се, че в конкретния случай съгласно разпоредбата на чл.380 от КЗ със застрахователна претенция вх.№ 867/20.08.2021г. А. Т. Т. е предявил претенции за заплащане на обезщетение за неимуществени и имуществени вреди пред „З.“ АД. Представил е и всички налични у него документи, в това число Констативен протокол за ПТП с пострадали лица. Посочил е и банкова сметка за превеждане на обезщетението.

Сочи се също, че с писмо с изх. №99-13924/25.08.2021г. "З." АД изискало предоставянето на допълнителни документи по заведената застрахователна претенция. Към онзи момент обаче ищецът не разполагал с материалите по образуваното досъдебно производство и за него било обективно невъзможно да ги представи на застрахователя. С Молба вх. №914/31.08.2021 г. представил медицински документи, имащи отношение към получените вследствие на процесното ПТП телесни увреждания и към претенцията му за обезщетяване на претърпените неимуществени вреди, както и разходни документи, доказващи наличието на произтекли от процесното ПТП имуществени вреди. С писмо изх. №099-15674/22.11.2021г. му било отказано изплащането на обезщетение поради липса на основание за удовлетворяване на претенцията му. С оглед на това, за ищеца възниква правен интерес да предяви осъдителен иск против "З. АД, със седалище и адрес на управление гр. С., район ***, с ЕИК ***, представлявано от изпълнителните директори ***, въз основа на който дружеството да бъде осъдено да заплати сумите в размер на:

1./ 30 000 лв. /тридесет хиляди лева/, представляващи обезщетение за неимуществени вреди - претърпени болки и страдания от получените травматични увреждания, от които:

25000 лв. /двадесет и пет хиляди лева/, представляващи обезщетение за претърпени неимуществени вреди - болки и страдания вследствие фрактура на десен глезен;

5000 лв. /пет хиляди лева/, представляващи обезщетение за претърпени неимуществени вреди - болки и страдания вследствие получена травма на главата - контузия на глава и мозъчно сътресение, и множество разкъсно-контузни рани по тялото и крайниците.

По делото е постъпила молба вх.№ 2415/09.03.2022г. от ищеца А. Т. Т., относно изменение размера на предявения иск за имуществени вреди по т.д. №1514/2021 г. по описа на Окръжен съд гр. С.З., като на основание чл. 214, ал. 1 от ГПК ищецът е направил увеличение на иска за имуществени вреди, както следва: в размер на 158,60 лв. /сто петдесет и осем лева и шестдесет стотинки/, представляващи обезщетение за имуществени вреди - извършени

разходи по лечението и възстановяването вследствие на нанесените травми, от които:

34.32 лв. /тридесет и четири лева и тридесет и две стотинки/, заплатени за помощни средства - патерица по Фактура №0100002029/20.08.2021 г. във връзка с претърпяната фрактура;

24.28 лв. /двадесет и четири лева и двадесет и осем стотинки/ заплатени за медикаменти, санитарни материали и консумативи по фактура №2970004129/23.08.2021 г.

100 лв. /сто лв./, представляващи извършени разходи за медицински преглед при специалист, ортопед-травматолог, съгл. касов бон от 09.02.2022г.

Моли съда да постанови решение, с което да осъди "З. АД, със седалище и адрес на управление гр. С., район ***, с ЕИК ***, представлявано от изпълнителните директори ***, да заплати на А. Т. Т., ЕГН *****, с постоянен адрес: обл. С.З., община О., с. С., следните суми:

30000 лв. /тридесет хиляди лева/, представляващи обезщетение за неимуществени вреди - претърпени болки и страдания от получените травматични увреждания, от които:

25000 лв. /двадесет и пет хиляди лева/, представляващи обезщетение за претърпени неимуществени вреди - болки и страдания вследствие фрактура на десен глезен;

5000 лв. /пет хиляди лева/, представляващи обезщетение за претърпени неимуществени вреди - болки и страдания вследствие получена травма на главата - контузия на глава и мозъчно сътресение, и множество разкъсно-контузии рани по тялото и крайниците.

158,60 лв. /сто петдесет и осем лева и шестдесет стотинки/, представляващи обезщетение за имуществени вреди - извършени разходи по лечението и възстановяването вследствие на нанесените травми, от които:

34.32 лв. /тридесет и четири лева и тридесет и две стотинки/, заплатени за помощни средства – патерица по Фактура №0100002029/20.08.2021 г. във връзка с претърпяната фрактура;

24.28 лв. /двадесет и четири лева и двадесет и осем стотинки/, заплатени за медикаменти, санитарни материали и консумативи по фактура №2970004129/23.08.2021 г.

100 лв. /сто лв./, представляващи извършени разходи за медицински преглед при специалист, ортопед-травматолог, съгл. касов бон от 09.02.2022г. Претендира и законна лихва върху сумите, считано от 22.11.2021г. датата на която е изтекъл срокът за произнасяне на "З.АД по заведената на 20.08.2021 г. застрахователна претенция на основание чл. 380 от КЗ и на която дружеството е отказало изплащане на обезщетение, до окончателното изплащане на сумата.

Съгласно разпоредбата на чл.115 от ГПК предявява иска по местонастъпване на застрахователното събитие.

Претендира направените по делото разноски и адвокатски хонорар на основание чл.38 от ЗА, като моли на основание §2а от ДР на Наредба №1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения върху чистата сума на адвокатското възнаграждение да бъде присъден и 20% ДДС.

На основание чл.236, ал.1, т.7 вр. чл.127, ал.4 от ГПК при евентуално уважаване на исковата претенция, моли присъдената сума да бъде преведена по следната специална банкова сметка по чл. 39 от ЗА в „П.“ АД на адв. П. Х. К., за което същият е изрично упълномощен:

IBAN: ***

BIC: ***

Титуляр на сметката: адв. П. Х. К. - клиентска сметка на основание чл. 39 от ЗА.

В случай на присъждане на адвокатско възнаграждение на основание чл.38 от ЗА се посочва и банкова сметка, по която да бъде преведено същото:

„П.“ АД

IBAN: ***

BIC: ***

Титуляр на сметката: адв. П. К..

С отговора на исковата молба ответникът е направил възражение за местна подсъдност, като счита, че в случая компетентен да разгледа спора е не Окръжен съд - гр. С.З., а С. градски съд, като излага съображения в тази връзка и моли съда да не дава ход на делото, да прекрати производството пред Окръжен съд - гр. С.З. и го изпрати за разглеждане пред С. градски съд. Това възражение съдът е оставил без уважение.

Счита, че производство следва да бъде спряно на основание чл. 229, ал. 1, т. 4 и т. 5 ГПК, тъй като от представените по делото доказателства и изведеното в исковата молба, имало данни за наличие на престъпни обстоятелства, като е образувано досъдебно производство № ЗМ - 215/15.08.2021г., по описа на ОД на МВР - С.З.. За последното нямало данни да има влязло в сила постановление за прекратяване на наказателно производство и съдебно решение с мотиви към него. Съдът е счел за неоснователно и това искане и го е оставил без уважение.

Ответникът оспорва изключителната вина на водача Б. Д. Б. за причиняване на вредоносния резултат, по аргумента на разпоредбата на чл.300 от ГПК. Счита, че не е установено дали е извършено противоправно деяние и най-вече дали водачът е виновен за настъпване на процесното събитие. Поддържа, че гореспоменатите обстоятелства следва да бъдат установени при пълно и главно доказване от ищцовата страна. Поддържа, че от исковата молба въобще не може да се установи какъв е механизмът на твърдяното ПТП, поради което намира, че правото на защита на ответното дружество е силно ограничено.

Счита, че вина за настъпването на процесното ПТП има пострадалият Т.. Поддържа, че последният е управлявал велосипед, неотговарящ на изискванията на чл. 79 от ЗДвП. Поддържа, че пострадалият е управлявал велосипед, който не е имал функционираща спирачна система, поради което ищецът се е лишил от възможността да спре своевременно. На следващо място, съгласно чл. 79 т. 2 от Закона за движение по пътищата, за да участва в движение по пътищата, отворени за обществено ползване, всеки велосипед трябвало да има изправен механичен или електронен звънец. В конкретния случай, ако велосипедистът имал такъв, той би могъл да сигнализира на водача на автомобила, с което да предотврати сблъсъка. Твърди, че пострадалият от една страна се е движил на място на пътя, на което не е имал право, с което е лишил водача от възможността да го очаква и от друга страна не е имал съответния звуков индикатор, с който да му привлече вниманието и да предотврати ПТП. Поддържа, че велосипедът на пострадалия не е имал монтирано устройство за излъчване на светлина отпред и отзад, както и светлоотразители или светлоотразителна жилетка, поради което ищецът е значително по-трудно забележим за останалите участници в движението. Поддържа, че велосипедистът е отнел предимството на процесния автомобил, като не е предприел своевременна спасителна маневра. Счита, че ищецът е допринесъл за получените болки и страдания, тъй като не е спазил лекарските предписания и не е извършил рехабилитация.

Прави възражение за липса на виновно поведение у водача на застрахования автомобил като твърди, че виновен за настъпване на ПТП е велосипедистът.

Посочва, че приносът на пострадалия е основание за намаляване или отхвърляне изцяло на застрахователното обезщетение на основание чл. 51, предл. 2-ро от ЗЗД. В конкретния случай пострадалият е създал реална възможност за настъпване на вредоносния резултат, не е положил необходимата грижа за опазване на собственото си здраве и живот, което от своя страна е довело до посочените в исковата молба увреждания. Съгласно чл. 51, ал. 2 ЗЗД, както и съгласно трайно установената съдебна практика, при доказан принос (съпричиняване) на пострадалия, обезщетението се намалява, съразмерно с доказания процент на съпричиняване.

Счита, че исковете в пълния им предявен размер са неоснователни, необосновани и не са подкрепени с доказателства, същите са прекомерно завишени по размер и в противоречие с принципа за справедливост, прогласен в чл. 52 ЗЗД, като излага съображения.

Оспорва твърдението на ищеца, че вследствие на процесното ПТП, търпи неимуществени и имуществени вреди, които да обуславят претендираните размери на застрахователно обезщетение.

Счита, че ищецът не доказва да е търпял имуществени и неимуществени вреди, които да обосновават предявения размер на исковете. Счита размера на исковете за прекомерни, както и в противоречие с принципа за

справедливост, прогласен в чл.52 от ЗЗД, предвид наличието на съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалия, настъпило като резултат от нарушение на вменените му по смисъла на ЗДвП задължения, периода на възстановяване на ищеца, социално-икономическото положение в страната ни, както и размера на минималната и средната работна заплата към момента на настъпване на уврежданията. На основание чл.51, ал.2 от ЗЗД, счита, че размерът на обезщетението следва да бъде намален или изцяло отхвърлен, съобразно приноса на пострадалия. Оспорва и твърдението, че за пострадалия са възникнали всички описани в исковата молба като вид и характер вреди, както и оспорва твърденията за тяхната продължителност.

Намира, че ищецът не представя убедителни доказателства, от които да е видно, че сочените в исковата молба вреди са в причинно-следствена връзка с ПТП от 15.08.2021 г.

Предвид периода на възстановяване на ищеца, социално-икономическото положение на страната и направеното възражение относно съпричиняване на вредоносния резултат, както и размера на минималната и средната работна заплата към момента на настъпване на уврежданията, счита, че предявеният размер на иска е неоснователно завишен. Счита, че обезщетението за претърпени неимуществени вреди не трябва да води до неоснователното обогатяване на пострадалия, а да отговаря не претърпените от него вреди.

Оспорва претенцията по акцесорния иск за лихва, както и размера на претендираните лихви и началния момент, от който същите се претендират, по аргумент за неоснователност на главния иск.

На отделно основание счита иска по акцесорния иск за неоснователен, от момента от който се претендират лихви за забава, тъй като ЗАД „О.“ АД не е изпаднало в забава и не дължи лихва върху претенцията за неимуществени вреди. Моли съда да има предвид, че отговорността на застрахователя е договорна, а не деликтна.

Счита, че не са налице предпоставките за ангажиране отговорността на ЗАД „О.“ АД, поради което моли съда да приеме исковете за неоснователни и необосновани и да ги отхвърли изцяло като такива. Претендира разноските по делото.

В допълнителната искова молба ищецът счита за неоснователно възражението на ответника относно механизма на настъпилото пътнотранспортно произшествие и липсата на вина у водача Б. Д. Б.. Твърди, че нарушението на ЗДвП, извършено от водача на лек автомобил марка „Ауди“, модел „А4“ с ДКН СТ 2861 РК е безспорно установено, предвид което са налице всички предпоставки и елементи от фактическия състав на ангажиране отговорността на застрахователя. Налице са: валидно застрахователно правоотношение между собственика на превозното средство и ответника, застрахователно събитие, противоправно поведение от страна на водача Б., настъпили вреди, причинна връзка между вредите и

противоправното поведение, както и вина на водача. Б. Д. Б. виновно е нарушил правилата за движение по пътищата, като е предприел извършване на маневра завой на ляво и навлизане в лентата за насрещно движение с несъобразена скорост и без да съобрази конкретните условия на пътната обстановка и положението на останалите участници в движението. Излага съображения в горепосочения смисъл.

Относно възражението на ответното дружество за прекомерност на размера на предявените искове за неимуществени вреди, счита същото за неоснователно. Посочва, че преценката относно наличието на претърпени неимуществени вреди, както и относно техния размер следва да се направи след анализ на всички факти и обстоятелства, които имат значение по делото. Характерът на получените увреждания безспорно е основният критерий за определяне на справедливо обезщетение по смисъла на чл. 52 от ЗЗД. От настъпване на процесното ПТП А. Т. Т. е претърпял интензивни болки и страдания вследствие на получените увреждания. Към исковата молба е приложена подробна медицинска документация, описваща здравословното състояние на ищеца, видно от която вследствие на ПТП ищецът е получил фрактура на десен глезен; травма на глава - контузия на главата и мозъчно сътресение; множество разкъсно-контузни рани по тялото и крайниците. След настъпване на пътнотранспортното произшествие и получените травми ищецът е прегледан в Спешен център - С.З.. Оплаква се е от силни болки, ограничени и болезнени движения в областта на таза, както и от болки в областта на крайниците и главата. Направени са необходимите кръвни и образни изследвания и е установено наличие на фрактура на десен глезен, травма на главата и множество разкъсно-контузни рани по тялото и крайниците. Хоспитализиран е в Клиника по Неврохирургия към УМБАЛ „П.“ АД. Травмата на десния крайник е фиксирана чрез гипсова имобилизация след направена репозиция. А. Т. е претърпял и продължава да търпи множество силни болки и страдания в травматичната област, като дълго време се е налагало да се движи с помощни средства - патерици. Месеци след инцидента продължава да изпитва болка, дискомфорт и слабост в крайника. При преглед от специалист, ортопед-травматолог, извършен заради оплаквания от хроничен оток и болка при натоварване, е установено наличието на болка и оток антеролатерално на десен глезен, както и леко ограничени от оток дорзална и плантарна флексия. Освен това пострадалият лесно се уморява и не може да задоволява дори най-елементарните си битови потребности сам.

Твърди се в допълнителната исковата молба, че освен с характера на претърпените травми размерът на претендираното обезщетение е съобразен и с психическото и емоционално състояние на ищеца, които попадат сред критериите за определяне на справедливо по смисъла на чл. 52 от ЗЗД обезщетение за неимуществени вреди. Безспорно пътнотранспортното произшествие е стресогенно събитие, което може да доведе до психологическа травма и личностова промяна. След такъв инцидент

неминуемо психичното здраве на пострадалия е увредено и съществено променено спрямо времето преди случилото се. Дълго време след катастрофата А. Т. е бил силно притеснен, неспокоен, потиснат и напрегнат. Преживял е силен стрес след настъпване на произшествието. Това е провокирало появата на страх от автомобили. Появили се проблеми със съня, тъй като постоянно сънувал инцидента. Пострадалият е променил социалните си навици - рязко е ограничил социалните си контакти, няма желание да извършва обичайните си дейности и да контактува с хора. Затворил се е в себе си, което е изключително нетипично за толкова млад човек. И към настоящия момент често мислите му се връщат към случилото се, което води до страхови изживявания. Преди е бил енергичен, деен човек, водещ активен начин на живот, докато след инцидента за дълго време се е превърнал в зависим от помощта на близките си.

Сочи също, че разпоредбата на чл. 52 от ЗЗД изисква обезщетението за неимуществени вреди да бъде определено по справедливост от съда. При определяне на размера на обезщетението за неимуществени вреди, съдът винаги държи сметка за обществения критерий за справедливост.

Заявява, че размерът на претендираното от ищеца обезщетение е съобразен от една страна с принципа за справедливост с оглед действително претърпените болки и страдания от ищеца, а от друга страна - с лимита на отговорност на застрахователната компания по ЗГО, със социално-икономическите условия в страната, както и със съдебната практика при компенсиране на вреди от този вид. Посочва съдебна практика.

По отношение на възраженията на ответника за липса на причинна връзка между настъпилото пътнотранспортно произшествие и направените от ищеца разходи, както и за тяхната прекомерност, счита същите за неоснователни, като излага подробни съображения.

Относно твърдението за наличие на съпричиняване от страна на пострадалия А. Т., счита същото за изцяло неоснователно. Не са налице доказателства за съпричиняване на вредоносния резултат по смисъла на чл. 51, ал. 2 от ЗЗД. В тази посока са изложени единствено предположенията, че към момента на настъпване на пътнотранспортното произшествие пострадалият е бил без изправна спирачна система, както и че се е движил на нерегламентирано за това място без поставени на съответните места светлини, светлоотразители и звънец. Независимо от това, че посочените твърдения са напълно неверни, посочва, че съдебната практика е категорична, че намаляването на обезщетението за вреди на основание чл. 51, ал. 2 от ЗЗД е допустимо само ако са събрани категорични доказателства, че вредите не биха настъпили или биха били в по-малък обем, ако по време на произшествието пострадалият е улеснил със свои действия или бездействия настъпването на неблагоприятните последици. Заявява за безспорно, че основната техническа причина за настъпване на ПТП е несъобразяване от страна на водача Б. Д. Б. с пътната обстановка и извършването на маневра

завой на ляво и навлизане в насрещната пътна лента за движение с несъобразена скорост и без да се увери, че е безопасно. Освен това, наличието на принос от пострадалия трябва да се докаже по категоричен начин от страната, която прави възражение за съпричиняване. Съгласно задължителната практика на ВКС принос за настъпване на увреждането е налице, когато пострадалото лице със своето поведение е създавало предпоставки за настъпване на вредите или е допринесло за механизма на увреждането, или следва да е налице причинна връзка между действията на пострадалия и причинения вредоносен резултат, каквато в случая, според ищеца, липсва.

По отношение на възражението за недължимост на законна лихва върху претендираните суми, счита същото за неоснователно, като излага съображения. Счита, че дружеството дължи лихва върху претендираните суми от 22.11.2021г., датата на която е изтекъл срокът за произнасяне на "З. "О." АД по заведената на 20.08.2021г. застрахователна претенция на основание чл. 380 от КЗ и на която дружеството е отказало изплащане на обезщетение до окончателното изплащане на сумата.

На основание чл. 78, ал. 5 от ГПК прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на процесуалния представител на ответното дружество, в случай, че то надвишава минималните размери, съгласно разпоредбите на Наредба №1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения

В допълнителния отговор ответника заявява, че поддържа подадения отговор на искова молба по аргументите, посочени в него и всички направени в него възражения.

Съдът е допуснал увеличение на предявеният иск за имуществени вреди от 58,60 лева на 158,60 лева.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, становищата и доводите на страните, намира за установено следното:

По делото е безспорно е установено, че на 15.08.2021 г. около 21:10 ч. в общ. О., с. С. на път III - 503, км 0+020 е настъпило ПТП между ППС марка „Ауди“, модел “А4“ с ДКН СТ 2861 РК, собственост на А. Д. Б., ЕГН *****, управлявано от Б. Д. Б., ЕГН *****, и велосипедиста А. Т. Т., ЕГН *****, ищец по делото.

Не се спори също така, че е налице валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност“ за лек автомобил марка „Ауди“, модел “А4“ с ДКН СТ 2861 РК, собственост на А. Д. Б., ЕГН *****, и управлявано от Б. Д. Б., ЕГН ***** със "З. АД, обективизирана в застрахователна полица BG/23/121000405079 със срок на валидност от 00:00 ч. на 15.02.2021 г. до 23:59 ч. на 14.02.2022 г.

Видно от данните по делото, във връзка с процесното ПТП е образувано

ДП № 1228 ЗМ - 215/15.08.2021г. по описа на ОД на МВР С.З. а и пр.пр. № 7828/2021 г. по описа на РП – С.З., което не е приключило към настоящия момент.

От застрахователна претенция вх.№ 867/20.08.2021 г. се установява, че ищецът А. Т. Т. е предявил претенции за заплащане на обезщетение за неимуществени и имуществени вреди пред „З. АД.

С писмо с изх. № 99-13924/25.08.2021 г. "З. АД изискало предоставянето на допълнителни документи по заведената застрахователна претенция – постановление за прекратяване на наказателно производство, съдебно решение, влязло в сила и мотиви към него и др.

С молба вх. № 914/31.08.2021 г. ищецът е представил медицински документи и разходни документи, доказващи наличието на произтекли от процесното ПТП имуществени вреди.

С писмо изх. №099-15674/22.11.2021г. му било отказано изплащането на обезщетение поради липса на основание за удовлетворяване на претенцията му.

По делото са представени Епикриза от 20.08.2021 г. от Клиника по неврохирургия към УМБАЛ „П.“ АД; Фактура №0100002029/20.08.2021 г.; Фактура № 2970004129/23.08.2021 г.; Амбулаторен лист № 749/20.09.2021 г.; Медицинска бележка към Амбулаторен лист №749/20.09.2021 г.; Амбулаторен лист № 248/09.02.2022г.; Касов бон от 09.02.2022 г.; Фактура №0100002029/20.08.2021 г. на стойност 34.32 лв. /тридесет и четири лева и тридесет и две стотинки/, представляващи извършени разходи за помощни средства - патерица; Фактура № 2970004129/23.08.2021 г. на стойност 24.28 лв. /двадесет и четири лева и двадесет и осем стотинки/, представляващи извършени разходи за медикаменти, санитарни материали и консумативи; Касов бон от 09.02.2022 г. на стойност 100 лв. /сто лева/, представляващи извършени разходи за медицински преглед при специалист, ортопед-травматолог.

С оглед изясняване на фактическите обстоятелства по делото е назначена и приета съдебно - медицинска експертиза /л.273-л.279/. От заключението ѝ се установява, че ищецът А. Т. Т. е получил следните травматични увреждания: Контузия на главата - оток и кръвонасядане на челото, разкъсно-контузна рана по брадичката на лицето в дясно, разкъсно-контузна рана по външния нос, голяма разкъсно-контузна рана по лявата предмишница, оток и подкожно кръвонасядане в тилната област на главата, сътресение на мозъка. Разкъсно- контузни рани по дясното коляно. Счупване в областта вътрешния глезен на десния долен крайник.

Според експертизата, установените и описани травматични увреждания отговарят да са получени по начин и време, каквито данни са налице в делото при възникнало ПТП от блъскане на велосипедист с последващо падане върху

терен на 15.08.2021 г.

Според експертизата, налице е причинно следствена връзка между настъпилото ПТП и получените травматични увреждания при А. Т..

Експертът посочва, че болките и страданията са били най-интензивни в периода на първите дни след ПТП, в конкретност в периода докато е бил в болничното заведение и до момента на имобилизация на крайника.

Експертът заключава, че контузията на главата и сътресението на мозъка са причинили разстройство на здравето извън случаите на чл. 128 и чл. 129 от НК, като възстановителният период е бил в рамките на 14-21 дни. Разкъсно-контузиите рани по лицето, левия горен крайник и десния долен крайник сами по себе си представляват разстройство на здравето извън случаите на чл. 128 и чл. 129 от НК, като възстановителният период при тях е бил в рамките на 14-21 дни. Счупването в областта на десния глезен е причинило трайно затруднение на движенията на долния десен крайник, за период повече от 30 дни и при правилно протичане на оздравителния процес до пълно възстановяване на движенията е бил необходим период от около 2-3 месеца.

Според експертизата, приложените към делото финансови документи за закупени помощни средства, медицински консумативи, медикаменти и платен медицински преглед са във връзка с получените травми от настъпилото ПТП.

Експертът посочва, че няма данни за извършена рехабилитация, както и че няма данни за настъпили усложнения във връзка със счупването в областта на десния глезен, единствено грубоватите цикатрикси /ръбци/ в областта на брадичката и лявата предмишница ще останат видими до края на живота.

Според експертизата, болките от получените травматични увреждания, с изключение счупването в областта на десния глезен са били силни в рамките на 6 - 7 дни, а болките в областта на счупването са налични с различен интензитет до пълно възстановяване на движенията - в рамките на оздравителния период.

На базата на медицинската документация е било налице счупване в областта на вътрешния глезен на десния долен крайник, като счупването не е било многофрагментно.

Експертът посочва, че по време на поставяне на гипсовата имобилизация е било необходимо наместване, което е извършено мануално. Обичайният срок за възстановяване от подобна травма е около 2-3 месеца.

Според експертизата, извършени са оперативни интервенции с хирургична обработка на раните.

Експертът посочва, че в конкретния случай извършването на рехабилитация не би съкратил срока на възстановяване и обема на търпените болки, тъй като рехабилитация би следвало да се започне след сваляне на имобилизацията.

Съдът възприема заключението на експертизата, същото е компетентно и мотивирано изготвено на базата на представените по делото доказателства.

С оглед установяване на фактите по делото, свързани с процесното ПТП по делото е назначена и съдебна автотехническа експертиза. От заключението ѝ се установява следният механизъм на ПТП: На 15.08.2021 г. в с. С., обл. С.З. е настъпило ПТП между лек автомобил "Ауди" А4 с рег. № СТ 2861 РК, управляван от Б. Д. Б., който преди сблъсъка се е движил по път I-5 в посока от гр. С.З. към гр. Д. и на кръстовището на пътя за с. О., предприема завой наляво по посоката си на движение.

Велосипед "М.", управляван от А. Т. Т. - на 17 години, се е движил по път III-503, в посока от с. О. към центъра на с. С. в източната лента на пътя, като същият е бил без каска и светлоотразителна жилетка, а велосипедът без светлини.

Велосипедът, управляван от А. Т., преди сблъсъка се е движил в източната пътна лента в посока от юг на север, на около 1.50 - 2.00 м западно от източния край на пътя /източния бордюр/ и на около 2.30 - 2.80 м западно от ориентира /О/.

Мястото на сблъсъка/удара на л.а. "Ауди" А4 с рег. № СТ 28 61 РК, управляван от Б. Б., и велосипеда, управляван от А. Т., по дължина на пътното платно се намира на около 35.00 м. северно от "О", а по широчина на пътното платно на около 1.50 - 2.00 м. западно от източния край на платното за движение и на около 2.30 - 2.80 м. западно от "О" (основата на пътен знак Ж 5 "Предварителен указател за посоката на движението на означения вид ППС").

Вертикалната пътна маркировка по направлението на движение на велосипеда е приетия за Ориентир "О" - основата на пътен знак Ж 5 "Предварителен указател за посоката на движението на означения вид ППС" отстоящ на 0.80 м. източно от източен край на път III - 503.

Хоризонталната пътна маркировка в участъка на настъпване на ПТП е "Единична непрекъсната линия" – М1, която разделя двете пътни ленти за движение в различните посоки. Западно и източно пътното платно е ограничено с "Единична непрекъсната линия" – М1.

Скоростта на движение на лекия автомобил "Ауди" А4 с рег. № СТ 28 61 РК преди настъпване на ПТП и в момента на сблъсъка/удара е равна на $V_a = 64.19$ км/ч.

Скоростта на движение на велосипеда преди и в момента на удара е равна на $V_b = 20.00$ км/ч.

Дължината на опасната зона за движение/спиране на лекия автомобил при движението със скорост равна на 64.19 км/ч. е равна на $Sc_n = 41.65$ м.

Дължината на опасната зона за движение/спиране на лекия автомобил при движението със скорост равна на 50.00 км/ч. е равна на $Sc_n = 28.96$ м.

ПТП е настъпило в условията на смрачаване в населено място, т. е.

видимостта е при движение на л.а. на къси светлини.

Според експертизата, осветеният участък пред автомобила при движение на къси светлини е около 55.00 м. пред левия фар, следователно от толкова метра - около 55.00 м. велосипедът и велосипедистът е следвало да попаднат в полезрението на водача на автомобила.

Видимостта относно водача на велосипеда е на осветеността на уличното осветление.

Видимостта относно водача на л.а. "Ауди" А4 е осветеност при движение на къси светлини около 55.00 м. пред левия фар, с осветеност 2 - 3 лукса /lx/.

Според експертизата, водачът на л.а. "Ауди" А4 при своевременно възприемане на движещият се неосветен обект - велосипеда и велосипедиста и не навлизане в насрещната пътна лента, предназначена за велосипедиста, е имал техническата възможност да предотврати настъпването на ПТП.

Водачът на велосипеда - А. Т. не е имал техническа възможност да предотврати настъпването на ПТП при конкретната пътна обстановка.

Основната техническа причина за настъпване на ПТП при конкретната пътна обстановка е неправилното навлизане в източната /насрещната/ пътна лента от страна на водача на л.а. "Ауди" А4, която пътна лента е предназначена за велосипедиста, като по този начин му е отнел предимството на движение.

Атмосферните условия при настъпването на ПТП са били тъмно, сухо, топло време.

Асфалтовото пътно платно е било дребнозърнест асфалт, който е полуизносен доизносен асфалт.

На участъка от пътя по III - 503 на който е настъпило ПТП няма налична велоалея.

Експертът е категоричен, че основната техническа причина за настъпване на ПТП при конкретната пътна обстановка е неправилното навлизане в източната /насрещната/ пътна лента от страна на водача на л.а. "Ауди" А4, която пътна лента е предназначена за велосипедиста, като по този начин му е отнел предимството на движение.

Водачът на велосипеда - А. Т. не е имал техническа да предотврати настъпването на ПТП при конкретната пътна обстановка.

Вследствие на сблъсъка/удара и падането върху затревения тротоар велосипедистът А. Т. е получил увреждания.

По ППС са нанесени материални щети.

Мястото на сблъсъка/удара на л.а. "Ауди" А4 с per. № СТ 28 61 РК, управляван от Б. Б. и велосипеда, управляван от А. Т., по дължина на пътното платно се намира на около 35.00 м. северно от "О", а по широчина на пътното платно на около 1.50 - 2.00 м. западно от източния край на платното за

движение и на около 2.30 ч- 2.80 м. западно от "О" (основата на пътен знак Ж 5 "Предварителен указател за посоката на движението на означения вид ППС".

Скоростта на движение на лекия автомобил "Ауди" А4 с рег. № СТ 28 61 РК преди настъпване на ПТП и в момента на сблъсъка/удара е равна на $V_a = 64.19$ км/ч.

Скоростта на движение на велосипеда преди и в момента на удара е равна на $V_b = 20.00$ км/ч.

Дължината на опасната зона за движение/спиране на лекия автомобил при движението със скорост равна на 64.19 км/ч. е равна на $S_{сп} = 41.65$ м.

Дължината на опасната зона за движение/спиране на лекия автомобил при движението със скорост равна на 50.00 км/ч. е равна на $S_{сп} = 28.96$ м.

Осветеният участък пред автомобила при движение на къси светлини е около 55,00 м. пред левия фар, следователно от толкова метра - около 55.00 м. велосипедът и велосипедистът е следвало да попаднат в полезрението на водача на автомобила.

Водачът на л.а, "Ауди" А4 при своевременно възприемане на движещият се неосветен обект - велосипеда и велосипедиста и ненавлизване в насрещната пътна лента, предназначена за велосипедиста, е имал техническата възможност да предотврати настъпването на ПТП.

Водача на велосипеда - А. Т. не е имал техническа да предотврати настъпването на ПТП при конкретната пътна обстановка.

Експертът посочва, че информация за технически изправни спирачки на велосипеда в делото липсва. Велосипедът е бил без преден фар и е нямало светлоотразителни елементи по велосипеда.

Водачът на велосипеда е бил без светлоотразителна жилетка и без предпазна каска.

При липса на преден фар и светлоотразителни елементи по велосипеда, както и липса на светлоотразителна жилетка у водача на велосипеда, преди л.а. "Ауди" да предприеме маневрата за завиване наляво, велосипедът и велосипедистът са били невидими за водача на л.а. "Ауди".

Според експертизата, при започване на тази маневра завиване наляво от разстояние около 55.00 м. пред левия фар, водачът на л.а. е следвало да възприеме неосветения велосипед и велосипедиста без светлоотразителни елементи, като движещ се обект.

Преди сблъсъка л.а. "Ауди" А4 с рег. № СТ 28 61 РК се е движил от центъра на с. С. /кръстовището на ПП I - 5 с път III - 503/ в посока към с. О., в посока от север на юг.

Преди сблъсъка велосипед " М.", управляван от А. Т., се е движил по път III - 503 от посока от с. О. към центъра на с. С. /към кръстовището/ в източната лента на пътя, в посока от юг на север.

Велосипедът, управляван от А. Т. преди сблъсъка се е движил в източната пътна лента в посока от юг на север, на около 1.50-2.00 м западно от източния край на пътя /източния бордюр/ и на око до 2.30-2.80 м западно от ориентира /О/.

В съдебно заседание вещото лице уточнява, че в случая, при извършване на маневра ляв завои при осветен велосипедист, който е със светлоотразителни елементи или без светлоотразителни елементи, водачът на лекия автомобил би следвало да го възприеме когато автомобилът вече е завил частично в кръстовището и е осветен от петното на светлоразпределение на левия фар. В случая от значение е осветеността пред левия фар, като ъгълът на разширение на ляво, гледано в хода на движение, това е около 6 до 8 градуса или се равнява това разширение на между осем и десет метра в хоризонтална плоскост и водачът на автомобила би следвало да го възприеме, когато вече частично е завил и е попаднал в ползрението му вече като движещ се обект. Ако той е бил със светлоотразителни елементи пак по същия начин е щял да го възприеме както и без светлоотразителни елементи. Според експертизата, в конкретния случай наличието на светлоотразителни елементи не би указало влияние на възприемането му от водача на лекия автомобил. Ако е нямало осветление на фаровете тези светлоотразителни елементи ще спомогнат да видят движещо се осветено тяло.

И в двете хипотези - със светлоотразителни елементи и без светлоотразителни елементи, водачът на лекия автомобил би следвало да възприеме ищеца като движещ се обект. Ако е със светлоотразителни елементи, ще го възприеме като осветен обект. Ако е без светлоотразителни елементи, ще го възприеме като движещ се обект. Ако е имал фар отпред, водачът на лекия автомобил е щял да възприеме фара като движещ се осветен обект. Това е хипотетично, ако е карал велосипедиста плътно в дясно. В конкретния случай велосипедистът се е движил в предназначената за него пътна лента, не я е напуснал. Сблъсъкът е бил челен за лекия автомобил и велосипедиста. Допустим е варианта ако е карал плътно в дясно да не бъде ударен, но това е теоретично допустимо, затова конкретен отговор не може да се даде.

От показанията на свидетеля Б. Д. Б. /причинител на ПТП/ се установява, че управлявайки л.а. "Ауди" А4 с рег. № СТ 28 61 РК след предприемане маневра ляв завои е причинил ПТП, при което е пострадал ищецът по делото. Сочи, че не го е възприел на пътното платно, тъй като в този участък нямало улично осветление, а се смрачавало. Твърди, че е забелязал велосипедиста, който е бил без светлоотразителна жилетка и когато е навлязъл в неговата лента за движение е задействал спирачната система на автомобила, за да избегне удара. Посочва, че е настъпил удар челно за велосипедиста и в средата на автомобила. Посоката на движение на велосипедиста е била срещу лекия автомобил плътно до тротоара. Сочи, че при удара велосипедистът е паднал на капака, след което на стъклото и е

паднал на земята, странично на автомобила. След удара свидетелят е слязъл от колата, като твърди, че ищецът е бил в неадекватно състояние и не е можел да говори, имало е кръв, бил е ударен в главата, едно от коленете му е било ожулено, след което е откаран в „Спешен център“.

От показанията на свидетеля К. Т. Т. /брат на ищеца/ се установява, че след ПТП пострадалият е хоспитализиран с придружител майка им. Сочи, че след като го е посетил в болницата, ищецът е бил обезобразен, в кръв, със счупен глезен. Твърди, че майка им е полагала грижи за него в болницата и след дехоспитализирането, когато е бил имобилизиран за около месец, след което се е придвижвал с количка около месец, а след това с патерици също около месец. Описва, че е имал шевове по брадичката и лакътя, след което са останали грозни белези. Посочва, че ищецът изпитвал страх да кара колело и да си изкара шофьорска книжка. Страхувал се да се вози в кола. Имал трудности със съня. Изпитвал болки в глезена, нямал промяна в походката. По време на инцидента е бил ученик, като се е върнал на училище през октомври месец. Свидетелят посочва, че ищецът не е посещавал психолог и не е пил успокоителни таблетки, а само аналгетици.

От показанията на свидетеля Д.С.К. /приятел на пострадалия/ се установява, че е посетил болницата с брат му след ПТП. Твърди, че ищецът е бил с рани по лицето, брадата, коленете, след което разбрал, че и глезенът му е счупен. Бил е с ищеца около 12 часа до хоспитализирането в „Неврохирургия“, като е помагал с брат му за придвижване на носилката, докато му направят всички изследвания. В болницата е бил с майка си около 5 дни. След изписването свидетелят го е посещавал в дома му. Сочи, че му е било трудно да се придвижва около 3 месеца, тъй като е бил с патерици, променил се е начинът му на живот, като сега вече не карал колело. Твърди, че е стресиран и не може да спи. Посочва, че изпитва големи затруднения от белезите, тъй като го загрозяват.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

За да се ангажира отговорността на застрахователя по [чл. 432, ал. 1 от КЗ](#), е необходимо към момента на увреждането да съществува валидно застрахователно правоотношение, породено от договор за застраховка "Гражданска отговорност", между прекия причинител на вредата и застрахователя, при спазване на изискванията на [чл. 380 КЗ](#).

В случая не се спори, че към датата на процесното ПТП – 15.08.2021 г. е налице валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност“ за лек автомобил марка „Ауди“, модел “А4“ с ДКН СТ 2861 РК, собственост на А. Д. Б., ЕГН ***** и управлявано от Б. Д. Б., ЕГН ***** със "З. АД, обективирана в застрахователна полица BG/23/121000405079 със срок на валидност от 00:00 ч. на 15.02.2021 г. до 23:59 ч. на 14.02.2022 г.

Съдът намира, че следва да приложи законовата разпоредба на [чл. 498, ал.3 КЗ](#), която обвързва допустимостта на прекия иск от наличието на

започната процедура по доброволно уреждане на отношенията между пострадалия при ПТП и застрахователя по задължителна застраховка "ГО на автомобилистите" и изтичането на тримесечен срок от предявяването на претенцията пред застрахователя или пред негов представител. Касае се за рекламационен срок, въведен от законодателя с новия КЗ, с цел предотвратяване или намаляване на съдебните производства по този вид спорове. Следователно, изтичането на рекламационния срок е предпоставка за възникването на самото право на пряк иск на увреденото лице срещу застрахователя на ГО на автомобилистите.

Съгласно разпоредбата на чл. 380 от КЗ, ищецът е предявил претенцията, която е получена от застрахователя на 20.08.2021 г.

По случая е заведена щета с № 0411-600-0003-2021 г., като с писмо с изх. № 99-13924/25.08.2021 г. ответникът е изискал документи, като ищецът е предоставил тези от тях, с които е разполагал към момента.

С писмо изх. № 099-15674/22.11.2021 г. ответникът отказал изплащането на обезщетение, поради липса на основание за удовлетворяване на претенцията му.

На следващо място следва да са налице и всички кумулативни предпоставки от фактическия състав на чл. 45 от ЗЗД, пораждащи основание за отговорност на прекия причинител - застрахован спрямо увредения за обезщетяване на причинените вреди.

Доколкото няма постановена присъда, която да е задължителна за гражданския съд на основание чл. 300 от ГПК относно това дали е извършено деянието, неговата противоправност и виновността на дееца, тези предпоставки следва да бъдат установени с доказателства в хода на настоящото производство.

Видно от заключението на автотехническата експертиза, причини за настъпване на ПТП при конкретната пътна обстановка, е неправилното навлизане в източната /насрещната/ пътна лента от страна на водача на л.а. "Ауди" А4, която пътна лента е предназначена за велосипедиста, като по този начин му е отнел предимството на движение и е предизвикал сблъсък.

С оглед изложеното, съдът намира, че с това поведение водачът на лекия автомобил е нарушил разпоредбата на чл. 20, ал. 2 от ЗДвП, където е посочено, че водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват и са длъжни при движението си да се съобразяват с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с превозвания товар, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие, като са длъжни да контролират във всеки момент ППС, което управляват.

Нарушена и разпоредбата на чл. 21 от ЗДвП, като от експертизата се установява, че водачът е управлявал лекия автомобил със скорост 64.19 км/ч, която е над максимално допустимата от 50 км/ч за населено място.

С оглед изложеното, съдът намира, че допуснатите нарушения на водача на лек автомобил "Ауди" А4 с рег. № СТ 28 61 РК са в пряка причинна връзка с настъпилия вредоносен резултат и следва да се направи извод, че презумцията на чл. 45, ал. 2 ЗЗД не е оборена.

Поради това съдът приема, че деянието на водача на лекия автомобил осъществява всички признаци /обективни и субективни/ на деликтния състав по чл. 45 от ЗЗД. Следователно отговорността на застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, на основание чл. 432, ал. 1 от КЗ следва да бъде ангажирана.

Относно размера на исковите за неимуществени вреди, съдът намира следното:

Съгласно чл. 52 от ЗЗД обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Справедливостта изисква претърпените болки и страдания на ищеца да бъдат надлежно и адекватно обезщетени. Понятието "справедливост" не е абстрактно. Според ПП на ВС на РБ №4/23.12.1968 г. то е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се вземат предвид от съда при определяне размера на обезщетението. Такива обективни обстоятелства са характера на увреждането, начина на настъпването, обстоятелствата при които е станало, допълнителното влошаване състоянието на здравето, причинените морални страдания и др.

При определяне размера на дължимото обезщетение за причинени неимуществени вреди настоящият съдебен състав взема предвид характера, силата, интензитета и продължителността на търпените от ищеца вреди от травматичните увреждания, а именно: сътресението на мозъка са причинили разстройство на здравето извън случаите на чл. 128 и чл. 129 от НК, като възстановителния период е бил в рамките на 14-21 дни. Разкъсно-контузиите рани по лицето, левия горен крайник и десния долен крайник сами по себе си представляват разстройство на здравето извън случаите на чл. 128 и чл. 129 от НК. Счупването в областта на десния глезен е причинило трайно затруднение на движенията на долния десен крайник, за период повече от 30 дни и при правилно протичане на оздравителния процес до пълно възстановяване на движенията е бил необходим период от около 2-3 месеца.

От свидетелските показания, които съдът изцяло кредитира като убедителни, последователни и непротиворечиви и от представените по делото медицински документи се установява, че вследствие на травмата на десния глезен, ищецът не е можел да се придвижва свободно за 2-3 месеца. След процесното ПТП, ищецът е станал по-затворен, излизал по – малко с приятели, имал страх да се качва в коли, не можел да спи, сънувал кошмари.

От заключението на съдебномедицинската експертиза се установява, че грубоватите цикатрикси /ръбци/ в областта на брадичката и лявата предмишница ще останат видими до края на живота на ищеца.

Промяната във външния вид, особено на видими части като лицето е

свързано с изживявания, които в психологичен аспект пораждаат негативни емоции, свързани със себеприемането и самочувствието на пострадалия.

При определяне размера на обезщетението за неимуществени вреди следва да бъде отчетена преживяната от ищеца остра стресова реакция, която е довело до негативна промяна в психо – емоционалното му състояние. Ноторно известно е обстоятелството, че претърпяването на ПТП представлява значителен стресогенен фактор.

От гореизложеното съдът счита, че справедливото обезщетение за неимуществените вреди, претърпени от ищеца, е в размер на 30 000 лева и искът следва да бъде уважен в този размер.

Във връзка с начина на предявяване на исковете за неимуществени вреди в размер на 30 000 лв., представляващи обезщетение за неимуществени вреди от претърпени болки и страдания от нанесените травми, вследствие настъпилото на 15.08.2021 г. ПТП, образувана от сбора на обективно съединените искове, а именно:

25 000 лв., представляващи обезщетение за претърпени неимуществени вреди - болки и страдания вследствие фрактура на десен глезен;

5 000 лв., представляващи обезщетение за претърпени неимуществени вреди - болки и страдания вследствие получена травма на главата - контузия на глава и мозъчно сътресение, и множество разкъсно- контузии рани по тялото и крайниците следва да се посочи, че отделните болки, страдания, неудобства и т. н. не представляват самостоятелни основания за водене на множество преки искове срещу съответния застраховател, когато произтичат от факта на едно и също вредоносно събитие.

Следва да се посочи, че преките искове срещу застраховател, съгласно разпоредбата на чл. 432, ал. 1 от КЗ са за обезщетение на имуществени и за обезщетение за неимуществени вреди, като към последните се причислява всичко, свързано с лишаване на увредения от пълноценното човешко съществуване и активности. Отделните болки, страдания, неудобства не представляват самостоятелни основания за водене на множество преки искове срещу съответния застраховател, тъй като произтичат от факта на едно и също вредоносно събитие - в своята съвкупност те по естеството си са неделимо общо основание, различаващо се от претендираните имуществени вреди /в този смисъл решение № 214 от 08.03.2018 г. по т. д. № 1069/2017 г. на ВКС, ТК, I т.о. и Решение № 4 от 7.02.2020 г. на ВКС по т. д. № 232/2019 г., II т. о., ТК /.

По иска за имуществени вреди.

Безспорно е, че във връзка с получените увреждания вследствие на процесното ПТП, ищецът е направил следните разходи: сумата от 34.32 лв. /тридесет и четири лева и тридесет и две стотинки/, заплатени за помощни средства – патерица по Фактура № 0100002029/20.08.2021 г. във връзка с

претърпяната фрактура; сумата от 24.28 лв. /двадесет и четири лева и двадесет и осем стотинки/, заплатени за медикаменти, санитарни материали и консумативи по фактура № 2970004129/23.08.2021 г.; сумата от 100 лв. /сто лв./, представляващи извършени разходи за медицински преглед при специалист, ортопед-травматолог, съгл. касов бон от 09.02.2022 г. Тези разходи са в пряка причинно-следствена връзка с вредоносния резултат – причинените физически увреждания на ищеца в резултат на процесното ПТП и подлежат на репарирание от страна на ответника.

От страна на ответното дружество е направено възражение за съпричиняване от страна на пострадалия, като са изложени общи твърдения, без да е посочено ясно и конкретно в какво се изразява приносът на пострадалия ищец за причиняване на вредоносния резултат.

В разпоредбата на чл.51, ал.2 ЗЗД е предвидена възможност за намаляване на обезщетението за вреди от деликт, но намаляването на обезщетението е обусловено от наличие на причинна връзка между поведението на пострадалия и произлезлите вреди. За да е налице съпричиняване по смисъла на закона, пострадалият трябва обективно да е допринесъл за вредоносния резултат, създавайки условия или улеснявайки с поведението си неговото настъпване, независимо дали е действал виновно. Приложението на посоченото правило е обусловено от наличието на причинна връзка между поведението на пострадалия, с което обективно е създал предпоставки или възможности за настъпване на увреждането, т. е. в хипотеза, когато е налице причинна връзка между действията или бездействията на пострадалия и вредоносния резултат. В този смисъл е и задължителната съдебна практика - т. 7 на ППВС № 17/63 г.

По възражението на ответника, че ищецът е бил без светлоотразителна жилетка съдът приема следното:

Съгласно чл. 80, ал. 1 от ЗДВП - водачът на велосипед е длъжен да ползва светлоотразителна жилетка при управлението му извън населените места, през тъмната част на денонощието и при намалена видимост.

По делото е безспорно установено, че ищецът е бил без такава.

В съдебно заседание вещото лице уточнява, че в случая, при извършване на маневра ляв завой при осветен велосипедист, който е със светлоотразителни елементи или без светлоотразителни елементи, водачът на лекия автомобил би следвало да го възприеме когато автомобилът вече е завил частично в кръстовището и е осветен от петното на светлоразпределение на левия фар. В случая от значение е осветеността пред левия фар, като ъгълът на разширение на ляво, гледано в хода на движение, това е около 6 до 8 градуса или се равнява това разширение на между осем и десет метра в хоризонтална плоскост и водачът на автомобила би следвало да го възприеме, когато вече частично е завил и е попаднал в ползрението му като движещ се обект. Според обясненията на експерта в съдебно заседание, ако ищецът е бил със светлоотразителни елементи по същия начин е щял да

бъде възприет както и без светлоотразителни елементи. Според експертизата, в конкретния случай наличието на светлоотразителни елементи не би указало влияние на възприемането му от водача на лекия автомобил. Ако е нямало осветление на фаровете тези светлоотразителни елементи ще спомогнат да се види движещо се осветено тяло.

И в двете хипотези - със светлоотразителни елементи и без светлоотразителни елементи, водачът на автомобила би следвало да го възприеме като движещ се обект. Ако е със светлоотразителни елементи ще го възприеме като осветен обект. Ако е без светлоотразителни елементи ще го възприеме като движещ се обект. Ако велосипедът е имал фар отпред, водачът на автомобила е щял да възприеме фара като движещ се осветен обект. Експертът е категоричен, че в конкретния случай велосипедистът се е движил в предназначенията за него пътна лента, не я е напуснал. В този смисъл са и показанията на самия водачът на автомобила, предизвикат процесното ПТП. Сблъсъкът е бил челен за лекия автомобил и велосипедиста.

Поради гореизложените съображения, съдът счита, че вредоносният резултат не би се избегнал, дори и ищецът да е бил със светлоотразителна жилетка, поради което съдът счита, че не е налице съпричиняване и възражението в тази връзка се явява неоснователно.

Отделно от горното, ПТП е настъпило в населено място, въпреки, че е на място с разклон за друго населено място, поради което за велосипедиста не е било налице задължение да ползва светлоотразителна жилетка.

По възражението на ответника, че велосипедистът не е спазил изискването на чл. 80, ал. 2 от ЗДвП, а именно да се движи възможно най-близо до дясната граница на платното за движение, съдът счита същото за неоснователно, тъй като от заключението на автотехническата експертиза, а и от свидетелските показания на самия водач на автомобила Б. се установява, че ищецът се е движил на определеното за целта място от пътното платно.

Велосипедът, управляван от А. Т., преди сблъсъка се е движил в източната пътна лента в посока от юг на север, на около 1.50-2.00 м западно от източния край на пътя /източния бордюр/ и на око до 2.30-2.80 м западно от ориентира /О/. С оглед на изложеното, съдът намира за неоснователно възражението на ответника относно неправомерно движение на велосипедиста по пътното платно.

По възраженията на ответника, че велосипедът не е имал изправна спирачна система, звънец и устройство за излъчване на бяла или жълта добре различима светлина отпред и червен светлоотразител отзад съдът приема следното:

Съгласно чл. 79 от ЗДвП, за да участва в движението по пътищата, отворени за обществено ползване, всеки велосипед и индивидуално електрическо превозно средство трябва да има изправни: спирачки; механичен или електронен звънец и да няма друг звуков сигнал; за велосипеда – устройство за излъчване на бяла или жълта добре различима

светлина отпред и червен светлоотразител отзад; допуска се поставянето на устройство за излъчване на червена светлина отзад; за индивидуалното електрическо превозно средство – устройство за излъчване на бяла или жълта добре различима светлина отпред и устройство за излъчване на червена светлина отзад; бели или жълти светлоотразители или светлоотразяващи елементи отстрани на колелата на велосипедите.

В настоящия случай не се установи по делото велосипедът да е бил с неизправна спирачна система в какъвто смисъл са изложени доводи от страна на ответника.

По делото е безспорно установено, обаче, че велосипедът не е разполагал с механичен или електронен звънец, а също така не е имал устройство за излъчване на бяла или жълта добре различима светлина отпред и червен светлоотразител отзад, поради което съдът намира, че приносът на пострадалия с оглед на тези обстоятелства следва да се определи в размер на 20 %. Съдът счита, че в случая ЗДвП е категоричен за необходимостта велосипедът да притежава устройство за излъчване на бяла или жълта добре различима светлина отпред, като в този случай вероятността да бъде забелязан и видим в тъмната част на денонощието е значителна в сравнение с възможността да бъде забелязан движейки се без такива светлини, както е в случая.

Поради горното, при определения общ справедлив размер на неимуществени вреди от 30 000 лева, искът следва да бъде уважен за сумата от 24 000 лева, а за горницата до пълния претендиран размер следва да се отхвърли като неоснователен.

Общият размер на имуществените вреди в размер на 158,60 лева, намален с процента на съпричиняване е 126,88 лева. За посочената сума искът следва да бъде уважен, а за разликата до пълния предявен размер от 158,60 лева – отхвърлен като неоснователен.

По иска с правно основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД.

В чл. 429, ал. 2, т. 2 и чл. 493, ал. 1, т. 5 от КЗ изрично е регламентирано, че застрахователното покритие включва и лихвите за забава. Следователно застрахователят отговаря за лихвата за забава, когато застрахованият отговаря за тях пред увреденото лице, което в хипотезата на деликта произтича от правилото на чл. 84, ал. 3 от ЗЗД, но само за лихвите за забава в рамките на застрахователната сума и считано от датата на уведомяване от застрахования за настъпването на застрахователното събитие или от датата на уведомяване или на предявяване на застрахователна претенция от увреденото лице, която от датите е най-ранна – арг. от чл. 429, ал. 3 и чл. 430, ал. 1, т. 2 от КЗ.

В случая ищецът претендира лихва за забава от 22.11.2021 г., датата на която е изтекъл срока за произнасяне на ответника. С оглед диспозитивното начало, съдът следва да присъди законната лихва от тази дата до окончателното изплащане.

По отговорността за разноси:

В договора за правна защита и съдействие е посочено, че процесуалното представителство е осъществявано безплатно.

Съгласно нормата на чл. 38, ал. 2 ЗА адвокатът, оказващ безплатно адвокатска помощ, има право на адвокатско възнаграждение, ако се касае за случай по чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗА и ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноси. Съдът определя възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в Наредбата по Закона за адвокатурата и осъжда другата страна да го заплати. Изявленията за наличие на конкретно основание за оказване на безплатна помощ по чл. 38, ал. 1 от ЗА обвързват съда и той не дължи проверка за съществуването на конкретната хипотеза.

Съгласно разпоредбата на чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1 за минималните размер на адвокатските възнаграждения, за процесуално представителство, защита и съдействие по дела с определен интерес, възнагражденията са следните: при интерес от 10 000 лв. до 100 000 лв. – 830 лв. плюс 3 % за горницата над 10 000 лв., като адвокатското възнаграждение за оказаната безплатна адвокатска помощ е в размер на 1 253,80 лева.

Съгласно разпоредбата на § 2а от ДР на Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения на ВАС, за регистрираните адвокати по ЗДДС, дължимият данък върху добавената стойност се начислява върху възнагражденията по тази наредба и се счита за неразделна част от дължимото от клиента адвокатско възнаграждение, което се дължи съобразно разпоредбите на Закона за данъка върху добавената стойност. В настоящия случай адвокат П. К. е регистриран по ЗДДС и адвокатските възнаграждения се претендират с ДДС.

Следователно при спазване на посочените правила, дължимото адвокатско възнаграждение на адвокат П. К. за осъществено безплатна адвокатска помощ на ищците е в размер 1 504,56 лева с ДДС.

На основание чл. 78, ал.3 от ГПК ищецът следва да заплати на ответника разноси. Направено е възражение по чл. 78, ал. 5 от ГПК за прекомерност на адвокатското възнаграждение от ищеца.

Ответникът е представил списък по чл. 80 от ГПК с разноси за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 2 430 лева с ДДС.

Съгласно разпоредбата на чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1 за минималните размер на адвокатските възнаграждения, за процесуално представителство, защита и съдействие по дела с определен интерес, възнагражденията са следните: при интерес от 10 000 лв. до 100 000 лв. – 830 лв. плюс 3 % за горницата над 10 000 лв., като адвокатското възнаграждение за процесуално представителство е в размер на 1 434,75 лева.

Съгласно разпоредбата на § 2а от ДР на Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения на ВАС, за регистрираните адвокати по ЗДДС, дължимият данък върху добавената стойност се начислява

върху възнагражденията по тази наредба и се счита за неразделна част от дължимото от клиента адвокатско възнаграждение, което се дължи съобразно разпоредбите на Закона за данъка върху добавената стойност. В настоящия случай адвокатско дружество „Х.а, Т. и И.“ е регистриран по ЗДДС и адвокатските възнаграждения се претендират с ДДС.

Следователно при спазване на посочените правила дължимото адвокатско възнаграждение за процесуално представителство на ответника е в размер на 1 721,70 лева с ДДС.

Ответникът е направил разноски и за депозит за вещи лица в размер на 950 лева.

С оглед изхода на спора, ищецът дължи на ответника разноски в размер на 534,34 лева, съразмерно отхвърлената част от иска.

На основание чл. 78, ал. 6 от ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на държавата, по бюджета на съдебната власт, сумата от 965 лв. за държавна такса, както и сумата от 392 лв. за възнаграждения на вещи лица, платени от бюджета на съда, съразмерно уважената част от иска.

Водим от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА З. „О.” АД, със седалище и адрес на управление гр. С., район ***, с ЕИК ***, представлявано от изпълнителните директори ***, да заплати на А. Т. Т., ЕГН *****, с постоянен адрес: обл. С.З., община О., с. С. **сумата от 24 000 лева /двадесет и четири хиляди лв./**, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, изразяваща се в претърпени болки и страдания от получени травматични увреждания в резултат на ПТП от 15.08.2021 г., ведно със законната лихва от 22.11.2021 г. до окончателното и изплащане, платими по банкова сметка IBAN: ***; BIC: ***, с титуляр адв.П. Х. К., клиентска сметка на осн.чл.39 ЗА, като **ОТХВЪРЛЯ** иска на А. Т. Т., ЕГН: *****, с п.а. против З. „О.” АД, със седалище и адрес на управление гр. С., район ***, с ЕИК: *** за сумата **над 24 000 лева до претендираните 30 000 лева**, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, изразяваща се в претърпени болки и страдания, ведно със законната лихва от 22.11.2021 г. до окончателното и изплащане като **НЕОСНОВАТЕЛЕН**.

ОСЪЖДА З. „О.” АД, със седалище и адрес на управление гр. С., район ***, с ЕИК ***, представлявано от изпълнителните директори ***, да заплати на А. Т. Т., ЕГН *****, с постоянен адрес: обл. С.З., община О., с. С.

сумата от 126,88 лева /сто двадесет и шест лв. и 88ст./, представляваща имуществени вреди в резултат на претърпяното от него ПТП на 15.08.2021 г., ведно със законната лихва от 22.11.2021 г. до окончателното ѝ изплащане,

платими по банкова сметка IBAN: ***; BIC: ***, като **ОТХВЪРЛЯ** иска на А. Т. Т., ЕГН: *****, с п.а. против З. „О.” АД, със седалище и адрес на управление гр. С., район ***, с ЕИК: *** за сумата **над 126,88 лева до претендираните 158,60 лева**, ведно със законната лихва от 22.11.2021 г. до окончателното ѝ изплащане, представляваща имуществени вреди в резултат на претърпяното от него ПТП на 15.08.2021 г., като **НЕОСНОВАТЕЛЕН**.

ОСЪЖДА З. „О.” АД, със седалище и адрес на управление гр. С., район ***, с ЕИК: *** да заплати на адв. П. К. от АК – С.З. адвокатско възнаграждение в **размер на 1 504,56 лева** с ДДС за осъществена безплатна адвокатска помощ, платими по банкова сметка IBAN: ***; BIC: ***.

ОСЪЖДА А. Т. Т., ЕГН *****, с постоянен адрес: обл. С.З., община О., с. С. да заплати на З. „О.” АД, ЕИК: ***, със седалище и адрес на управление: гр. С., район ***, сумата от на 534,34 лева, представляваща разноси, съразмерно с отхвърлената част от исковете.

ОСЪЖДА З. „О.” АД, със седалище и адрес на управление гр. С., район ***, с ЕИК: *** да заплати в полза на държавата, по бюджета на съдебната власт **сумата от 965 лв.** /деветстотин шейсет и пет лв./ държавна такса, както и **сумата от 392 лв.** /триста деветдесет и два лв./ за възнаграждения на вещи лица, платени от бюджета на съда, съразмерно уважената част от иска.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано пред АС – гр.П. в двуседмичен срок от деня на получаване съобщение за неговото постановяване с приложен препис.

Съдия при Окръжен съд – С.З.: _____